

בש"פ 1467/17 - מדינת ישראל נגד יצחק אברג'יל, מרדכי יאיר חסין, שמעון סבח, עופר בוהדנה, יוסף (ז'וז'ו) לוי

בבית המשפט העליון

בש"פ 1467/17

כבוד השופט ח' מלצר
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נגד

1. יצחק אברג'יל
2. מרדכי יאיר חסין
3. שמעון סבח
4. עופר בוהדנה
5. יוסף (ז'וז'ו) לוי

המשיבים:

בקשה שיטית להארכת מעצרים של המשיבים 1-2 ו-4-5, ושביעית של המשיב 3 - לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

כ"ד בשבט התשע"ז (20.2.2017)

תאריך הישיבה:

עו"ד מיכל רגב; עו"ד נתנאל בוג'ו

בשם המבקשת:

בעצמו

המשיב 1:

עו"ד גלאון קפלנסקי; עו"ד לירון שרקוביק

בשם המשיב 3:

עו"ד אהוד בן יהודה

בשם המשיב 4:

עמוד 1

בשם המשיב 5: עו"ד אהרון רוזה

החלטה

1. לפני בקשה שישית להארכת מעצרו של המשיבים 1-2, ו-4-5, ובקשה שביעית להארכת מעצרו של המשיב 3, כולם ב-150 ימים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), שימנו החל מתאריך 22.02.2017, או עד למתן פסק דין ב-תפ"ח 15-07-24984 בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו, לפי המוקדם.

2. במקור, הבקשה הוגשה גם ביחס למשיב 2, מרדכי חסין (להלן: חסין), אולם נוכח הסכמת בא-כוחו להארכת המעצר המבוקשת, שהתקבלה בתאריך 15.02.2017, הוריתי באותו היום על הארכת מעצרו של חסין, כמבוקש, כך שהחלטתי זו איננה נוגעת אליו.

להלן אביא, בתמצית, את הנתונים הצריכים לעניין.

רקע

3. המשיבים מואשמים, יחד עם נאשמים נוספים, בכתב אישום, המייחס להם שורה של עבירות שבוצעו, לפי הנטען, במסגרת ארגון פשיעה, בפרשה שזכתה לכינוי: "פרשת 512" (אם כי בפעילות כראש ארגון פשיעה ככזה – מואשם רק המשיב 1).

4. בתאריך 13.7.2015 הוגש לבית המשפט המחוזי הנכבד כתב אישום כנגד 18 נאשמים, בהם ארבעת המשיבים הרלבנטיים לענייננו: המשיב 1, הוא נאשם 1 בכתב האישום (להלן: אברג'יל); המשיב 3, הוא נאשם 10 בכתב האישום (להלן: סבח); המשיב 4, הוא נאשם 12 בכתב האישום (להלן: בוהדנה); והמשיב 5, הוא נאשם 13 בכתב האישום (להלן: לוי). כתב האישום, הכולל 13 אישומים, הוא ארוך ומפורט. נוכח זאת, יובאו להלן, בתמצית, עיקרי האישומים הרלבנטיים למשיבים שבפני.

5. האישום הראשון – באישום זה נטען כי אברג'יל עמד בראש ארגון פשיעה בינלאומי, אשר לפי הנטען, פעל בתבנית מאורגנת, היררכית ושיטתית, למיצער בין השנים 2002-2006 (להלן: הארגון). הארגון, כך נטען, כלל שלוש זרועות – "הזרוע האירופאית", "הזרוע היפנית", ו"הזרוע הישראלית" – והוא הורכב מקבוצות עברייניות שונות, שבראש כל אחת מהן עמד מנהל, שהיה בקשר ישיר עם אברג'יל. לפי הנטען, פעילותו של הארגון כללה: מעשי רצח וניסיונות רצח על רקע סכסוכים בין קבוצות עברייניות יריבות; עסקאות סמים מסוגים שונים, שמימנו את פעילות הארגון; עבירות מס והלבנת הון; וכן רכישה של כלי נשק שונים, שנועדו למימוש מטרותיו הפליליות של הארגון.

באישום הראשון לאברג'יל יוחסה עבירה של עמידה בראש ארגון פשיעה – עבירה לפי סעיף 2(א) לחוק מאבק בארגון פשיעה, התשס"ג-2003 (להלן: חוק ארגון פשיעה).

עמוד 2

6. האישום השני - אישום זה נסב על מכירתם של 800 ק"ג קוקאין, שהוסלקו, לפי הנטען, במכונה תעשייתית בפרו, ועל חלוקת התמורה שתתקבל מן המכירה. לפי הנטען, בסופו של יום, חלק מהסמים נמכרו, בשווי המוערך ביותר מ-32.5 מיליון ש"ח, וסכום זה התחלק בין המעורבים, לרבות אברג'יל, כאשר חלק מהכסף שימש בהמשך למימון של מעשי האלימות שבוצעו על ידי הארגון.

באישום השני יוחסו לאברג'יל עבירות של ייצוא, ייבוא, מסחר והספקה במסגרת ארגון פשיעה - עבירה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח משולב], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים המסוכנים) בצירוף סעיף 3 לחוק ארגון פשיעה; וכן עבירות של עשיית פעולה ברכוש אסור במסגרת ארגון פשיעה (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 בצירוף סעיף 3 לחוק ארגון פשיעה.

7. האישום השלישי - אישום זה נסב על אירוע, שהתרחש לפי הנטען בתאריך 30.06.2003, ובו הונח והופעל מטען רב עוצמה ברכב שעמד בסמוך למשרדו של זאב רוזנשטיין (להלן: רוזנשטיין) בתל אביב. התכנון והביצוע של אירוע זה החל משלב השגת החומרים למטען החבלה ועד להפעלתו מתוארים בהרחבה בכתב האישום, ובבקשות קודמות. לפי הנטען, פיצוץ המטען גרם לפציעתם של רוזנשטיין, ושל ארבעה אנשים נוספים.

באישום השלישי יוחסו לאברג'יל ו-סבח עבירות של ניסיון לרצח במסגרת ארגון פשיעה - עבירה לפי סעיף 305(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) יחד עם סעיף 3 לחוק ארגון פשיעה; חבלה בכוונה מחמירה במסגרת ארגון פשיעה (3) עבירות) - עבירה לפי סעיף 329(1) ו-(3) לחוק העונשין יחד עם סעיף 3 לחוק ארגון פשיעה; קשירת קשר לפשע במסגרת ארגון פשיעה - עבירה לפי סעיף 449(א) לחוק העונשין יחד עם סעיף 3 לחוק ארגון פשיעה; וגרימת חבלה של ממש במסגרת ארגון פשיעה - עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין יחד עם סעיף 3 לחוק ארגון פשיעה.

8. האישום הרביעי - אישום זה נסב על ניסיון התנקשות נוסף ב-רוזנשטיין, שלפי הנטען, הארגון, תכנן על ידי הפעלת מטען חבלה ברחוב מסויים בתל אביב. האישום מתאר בפירוט את התכנון שקדם לניסיון ההתנקשות ובפרט את אופן מימונו. לפי הנטען, הפעלתו של מטען החבלה במקרה זה הובילה למותם של שלושה אנשים ולפציעתם של 51 אנשים נוספים, ששהו במקום באותה העת, ביניהם רוזנשטיין, מאבטחיו ועוברי אורח תמימים.

בגין האישום הרביעי יוחסו לאברג'יל, לסבח, לבוהדנה וללוי עבירות של רצח - עבירה לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין (3) עבירות); חבלה בכוונה מחמירה במסגרת ארגון פשיעה - עבירה לפי סעיף 329(א)(3) לחוק העונשין (3) עבירות) יחד עם סעיף 3 לחוק ארגון פשיעה; פציעה בנסיבות מחמירות במסגרת ארגון פשיעה - עבירה לפי סעיף 334 ו-335(א)(2) לחוק העונשין יחד עם סעיף 3 לחוק ארגון פשיעה (ריבוי עבירות); גרימת חבלה של ממש במסגרת ארגון פשיעה - עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין יחד עם סעיף 3 לחוק ארגון פשיעה (ריבוי עבירות); וכן קשירת קשר לפשע במסגרת ארגון פשיעה - עבירה לפי סעיף 449(א) לחוק העונשין יחד עם סעיף 3 לחוק ארגון פשיעה.

9. האישום החמישי - אישום זה נסב על קשירת קשר, לפי הנטען, לגרום בכוונה תחילה למותו של דוד ביטון. אישום מפרט את ייזום הרצח על-ידי אברג'יל וכן את תכנונו הנטען. כמו כן, האישום מפרט כיצד בוצע הרצח בתאריך 14.01.2003 בחולון על ידי שלומי לוי, וכיצד העביר אברג'יל סך של 30,000 דולר לגורמים המבצעים.

באישום החמישי יוחסו לאברג'יל עבירות של רצח - עבירה לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין וקשירת קשר - עבירה לפי סעיף 499(א) לחוק העונשין. לשם השלמת התמונה יצוין כי אישום זה מיוחס גם לחסין.

10. האישום השישי - אישום זה נסב על קשירת קשר לייבוא סם מסוג קוקאין מדרום אמריקה לאירופה, באמצעות בלדריות, במסגרת הארגון ולשם קידומו. שווייה של עסקת הסמים הרלבנטית לאישום זה עמד, כך נטען, על כ-2.8 מיליון שקלים (אם כי בסופו של דבר "העסקה" לא הושלמה, ואחד מהגורמים המעורבים שילם כמחצית ה"חוב" בשל "אחריותו" לכך).

באישום השישי לאברג'יל יוחסה עבירה של ייצוא, ייבוא, מסחר והספקה במסגרת ארגון פשיעה - עבירה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים בצירוף סעיף 3 לחוק ארגון פשיעה.

11. האישום השביעי - עניינו של אישום זה הוא בקשירת קשר נטענת על-ידי אברג'יל ונאשמים נוספים יחד עם אחרים לייבא מיליון כדורי אקסטזי מהולנד לאוסטרליה ולמכור אותם שם, במסגרת הארגון ולשם קידום פעילותו. לפי הנטען, שווי הכדורים שנסחרו בעסקה עמד על כ-33.6 מיליון שקלים, אם כי גם במקרה זה "העסקה" לא הושלמה ואחד מהגורמים המעורבים שילם את "חובו" בשל כך.

באישום השביעי יוחסה לאברג'יל עבירה של ייצוא, ייבוא, מסחר והספקה במסגרת ארגון פשיעה - עבירה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים בצירוף סעיף 3 לחוק ארגון פשיעה.

12. האישום השמיני - אישום זה נסב על ניסיונו הנטען של אברג'יל להעביר 12 טון סם מסוג חשיש, בשווי של כ-117 מיליון שקלים, ממרוקו לספרד ומשם לקנדה. כתב האישום מגולל את הניסיונות - שלא צלחו לבסוף - להוציא את העסקה לפועל.

באישום השמיני זה יוחסה לאברג'יל עבירה של ניסיון לייצוא, ייבוא, מסחר והספקה במסגרת ארגון פשיעה - עבירה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים, בצירוף סעיף 3 לחוק ארגון פשיעה.

13. האישום האחד עשר - אישום זה נסב על פעילותה הנטענת של הזרוע היפנית של הארגון, ומפרט שורה של עסקאות סמים בינלאומיות שבוצעו על ידיה במהלך השנים: 2004-2006.

באישום האחד עשר לאברג'יל יוחסה עבירה של ייצוא, ייבוא, מסחר והספקה במסגרת ארגון פשיעה - עבירה לפי סעיף 13

לפקודת הסמים, בצירוף סעיף 3 לחוק ארגון פשיעה.

14. האישום השלושה עשר – באישום זה נטען כי אברג'יל פעל במהלך השנים כדי להתחמק מתשלום מס, או כדי לסייע לאחרים להתחמק מתשלום מס בגין הכנסותיהם של חברי הארגון מעסקאות הסמים שבוצעו במסגרתו, בסכום כולל של לפחות כ-227 מיליון שקלים.

באישום השלושה יוחסו עשר לאברג'יל עבירות של התחמקות ממס, או סיוע לאחר להתחמק ממס במרמה, עורמה ותחבולה במסגרת ארגון פשיעה (ריבוי עבירות) – עבירה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה, התשכ"א-1961, בצירוף סעיף 3 לחוק ארגון פשיעה. למען שלמות התמונה יוער כי אישום זה מיוחס אף הוא גם לחסין.

הליכי מעצר קודמים

15. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של הנאשמים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. הדיון בבקשה נדחה מעת לעת, בשל קשיים בהסדרת ייצוגם של נאשמים שונים, וכן בגין בקשות דחייה, שהוגשו על ידי שני הצדדים מסיבות שונות, וזאת, בין היתר, נוכח בקשה להוצאת תעודת חיסיון שיוזמה על ידי המבקשת, בקשות של סנגורים חדשים לשהות נוספת לשם לימוד של חומרי חקירה, ועוד. אף לאחר שהחלו להישמע טיעונים לגופה של בקשת המעצר, נדרשו לשם כך מספר ישיבות, בשים לב להיקפו העצום של חומר החקירה. על כן בית המשפט המחוזי האריך את מעצרו של המשיבים מעת לעת.

16. בתאריך 11.04.2016, לאחר שחלפו תשעה חודשים שבהם המשיבים שהו במעצר (ועוד קודם לקבלת החלטה סופית בבקשות למעצרו עד תום ההליכים), חברי, השופט מ' מזוז, הורה על הארכת מעצרו של המשיבים ב-45 ימים, בהסכמה, וקבע כי לקראת תום תקופה זו – המבקשת תגיש בקשה חדשה להארכת מעצרו של המשיבים (ראו: בש"פ 2865/16).

17. בתאריך 02.05.2016 – בית המשפט המחוזי הנכבד הורה על מעצרו של סבח ו-לוי עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. השניים הגישו עררים לבית משפט זה על ההחלטה, ואלו נדחו (ראו: בש"פ 4398/16 בעניינו של סבח (השופט י' דנציגר) והחלטתי ב-בש"פ 4212/16 בעניינו של לוי).

18. בתאריך 07.07.2016 – חברי, השופט מ' מזוז, הורה על הארכת מעצרו של המשיבים ב-45 ימים נוספים, החל מתאריך 12.07.2016 (ראו: בש"פ 5340/16).

19. בתאריך 12.07.2016 – בית המשפט המחוזי הנכבד הורה על מעצרו של בודהנה עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. ערר שהגיש בודהנה על החלטה זו נדחה (ראו: החלטתי ב-בש"פ 6197/16).

20. בשלב זה, המבקשת הגישה בקשה רביעית להארכת מעצרו של המשיבים, שנדונה בפני חברי, השופט נ' הנדל. בתחילה הוארך מעצרו של כל המשיבים בהסכמה עד לתאריך 12.09.2016, בהמשך ניתנו שתי החלטות נוספות בהסכמה באשר להארכת מעצרו של בוהדנה ב-72 ימים, ביחס להארכת מעצרו של סבח ב-42 ימים - שניהם החל מתאריך 13.09.2016. לבסוף, בתאריך 11.09.2016, חברי, השופט נ' הנדל הורה עוד על הארכת מעצרו של אברג'יל ו-לוי ב-72 ימים נוספים החל מתאריך 13.09.2016 (ראו: בש"פ 6446/16 מדינת ישראל נ' אברג'יל (11.9.2016) (להלן: עניין אברג'יל)). בהמשך המבקשת ביקשה הארכת מעצר קצרה נוספת בעניינו של סבח בלבד, וזאת כדי לאחד מועדים ולהשוות בינו לבין יתר המשיבים. בקשה זו התקבלה בהסכמה (ראו: בש"פ 7912/16, השופט א' שהם).

21. משלא נסתיים משפטם של המשיבים - המבקשת הגישה בקשה חמישית להארכת מעצרו, שנדונה בפני חברתי השופטת ד' ברק-ארז. בהחלטתה מתאריך 28.11.2016 - מעצרו של המשיבים הוארך ב-90 ימים נוספים, וזאת בין היתר, נוכח המסוכנות הנשקפת מהם והחשש מפני שיבוש הליכים (ראו: בש"פ 8806/16).

22. להשלמת התמונה יצוין כי בית המשפט המחוזי טרם הכריע סופית בבקשה לעצור את אברג'יל עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, נוכח שינויים בייצוגו וכן בשל היקף חומר הראיות, ומכל מקום אברג'יל ריצה עד לאחרונה עונש מאסר, שהיה אמור להסתיים בתאריך 23.02.2017, בגין עבירות אחרות שביצע בעבר.

מהלך הדיונים בתיק העיקרי

23. בקצרה יאמר, כי לאחר עיכובים רבים, בין היתר בשל היקף חומרי החקירה וקשיים בהסדרת ייצוגם של חלק מהנאשמים - בתאריך 05.02.2017 החלה שמיעת הראיות ונשמעו עדותם של שני עדי תביעה. עוד קודם לכן, התקיימו שתי ישיבות של הוכחות, בגדרן נשמעה עדותו המוקדמת של סמי ביטון - נאשם 7 בכתב האישום. נכון לעת הזו, המבקשת מסרה כי הדיונים אמורים להתקיים במתכונת של שלושה דיונים בשבוע, וכי בהתאם לצורך תישקל האפשרות לקיים אף ארבעה דיונים בשבוע.

הבקשה להארכת מעצרו של המשיבים וטענות הצדדים בדיון

24. בהמשך להליכים המתוארים לעיל, הוגשה בקשה להארכת מעצרו של המשיבים ב-150 ימים נוספים - היא הבקשה שבפני.

25. לטענת המבקשת, המעשים המיוחסים למשיבים, ונסיבות ביצועם, כפי שהם נלמדים מכתב האישום, מלמדים על מסוכנות גבוהה ביותר הנשקפת מן המשיבים. המבקשת מדגישה כי הסכנה הנשקפת לציבור והחשש לפגיעה בסדר הציבורי מוסקים גם מכך שהמשיבים פעלו במסגרת ארגון פשיעה היררכי רב זרועות, אשר פעילותו התאפיינה בתחכום עברייני ואשר לא בחל באמצעים להשגת מטרותיו, תוך נקיטה באלימות כדפוס פעילות קבוע.

26. נוסף על כך, המבקשת טוענת כי מסוכנותם של המשיבים מתעצמת נוכח עברם הפלילי המכביד, הכולל הרשעות בעבירות

חמורות:

לאברג'יל שתי הרשעות קודמות כקטין, בין היתר, בעבירות של רצח, ניסיון רצח ועבירות סמים, בגין הוא נדון ל-18 שנות מאסר. כמו כן, אברג'יל הורשע בבלגיה (שלא בפניו, לאחר שנמלט מהמדינה) בעבירות של ניהול ארגון פשיעה וסחר בסמים ונדון לחמש שנות מאסר. בנוסף, בשנת 2008 הוגש בארצות הברית כתב אישום נגד אברג'יל ואחרים, בין היתר, בגין רצח ועסקאות סחר בסמים. בגין עבירות אלה הוא נדון בארצות-הברית ל-102 חודשי מאסר, שאותם הוא מרצה כעת בישראל.

לסבך 12 הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות אלימות, רכוש וסמים, בגין ריצה חמישה עונשי מאסר.

לבוהדנה תשע הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות רכוש ואלימות, בגין ריצה מספר תקופות מאסר.

ללוי שמונה הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות אלימות ורכוש, בגין ריצה אף הוא מספר תקופות מאסר.

27. המבקשת מטעימה כי ביחס לכלל המשיבים קיים חשש כבד להימלטות מאימת הדין, וזאת בשים לב לחומרת העבירות בהם המשיבים מואשמים, ולעונש הצפוי להם באם יורשעו, וכן לנוכח כך שהנאשמים בפרשה מילטו, לפי הנטען, חלק מהמעורבים בפעילות הארגון לחו"ל כדי להסתיר את מעשיהם.

28. המבקשת מוסיפה וטוענת כי היא מודעת לכך שחל עיכוב בשמיעת משפטם של המשיבים, אלא, שלשיטתה, עיכוב זה נובע, בין היתר, גם מן הקשיים בהסדרת ייצוגם של הנאשמים השונים וכן מבקשות שהוגשו על-ידי באי-כוחם לדחיית דיונים. המבקשת מציינת בהקשר זה כי מאז שהחלה שמיעת הראיות ונשמעו שני עדי תביעה, התבטלו אמנם שתי ישיבות בשל הניסיון להסדיר את ייצוגם של אברג'יל, אולם שמיעת הראיות צפויה לחזור ולהימשך.

29. נוכח כל האמור – המבקשת סבורה כי בהמשך להחלטת בית משפט זה בהארכת המעצר האחרונה ב-8806/16, יש להאריך את מעצרם של המשיבים ב-150 ימים, וזאת בהתחשב ב-"סוג העבירה, מורכבותו של התיק או ריבוי נאשמים, עדים ואישומים" (ראו: סעיף 62(ב) לחוק המעצרים).

המשיבים מתנגדים להארכת המעצר המבוקשת, ומצביעים על הזמן הרב שחלף מאז הוגש כתב האישום, כאשר המשפט עצמו מצוי עדיין בשלביו הראשוניים, וצפוי להימשך עוד תקופה ארוכה.

30. בא-כוחו של סבך טוען כי המעשים המיוחסים לסבך אינם מן החמורים בכתב האישום, ולכל היותר מציינים אותו כ"חייל זוט"ר בארגון. בהקשר זה נטען כי חלק מהנאשמים בפרשה, שהיקף המעשים המיוחסים להם בכתב האישום דומה לזה של סבך – שוחררו בתנאים מגבילים, או נעצרו בתנאי פיקוח אלקטרוני. בנסיבות אלה, לשיטתו, אין מקום להארכת מעצר נוספת של סבך מאחורי סורג

עמוד 7

ובריח, ויש להורות על מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

31. בא-כוחו של בוהדנה טוען כי חלקו של מרשו בפרשה מינורי יחסית, כנאשם באישום הרביעי בלבד, ובהתחשב בהחלטות שניתנו בעניינם של נאשמים אחרים בפרשה, שחלקם דומה ואף גדול יותר, ולפיכך יש מקום להורות על שחרורו. בא-כוחו של בוהדנה הביע אף הוא הסכמה עקרונית לשחרורו של בוהדנה למעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני.

32. בא-כוחו של לוי מדגיש גם הוא את חלקו המצומצם יחסית של לוי בפרשה. הוא טוען כי ההבחנה שנעשתה בין לוי לבין נאשמים אחרים בפרשה, באשר למסוכנות הנשקפת מהם, הינה מלאכותית, ובשים לב להתמשכות ההליכים – בשלה, לשיטתו, העת לשחרר את לוי למעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני.

33. באת-כוח המבקשת הדגישה, מנגד, כי בהליכי המעצר עד תום ההליכים – הן בהחלטותיו של בית המשפט המחוזי והן בהחלטות בעררים עליהן – נערכה הבחנה דקדקנית בין הנאשמים השונים באשר למידת מעורבותם בפרשה ולמסוכנות הנשקפת מהם. בהתאם לכך, חלקם נעצרו בפיקוח אלקטרוני וחלקם שוחררו בתנאים מגבילים. לשיטת המבקשת, אין מדובר בהבחנות מלאכותיות כי אם בהבחנות המצדיקות את המשך מעצרו של המשיבים, שהם, כאמור, בעלי עבר פלילי מכביד, ושבעניינם קיים חשש משמעותי לשיבוש הליכי משפט ולהימלטות מן הדין. משכך, המבקשת סבורה כי אין מקום, בנסיבות, להורות על שחרורם למעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני.

34. בתום הדיון – לנוכח העובדה שבשלב זה אברג'יל עדיין איננו מיוצג, ובשים לב להסכמתו להארכת מעצרו ב-90 ימים – הוריתי על הארכת מעצרו על פי מה שהוסכם על-ידו (ולא ב-150 ימים, כפי שנתבקש), שימנו החל מתאריך 22.02.2017, או עד למתן פסק דין ב-תפ"ח 24984-07-15 המתנהל בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו הנכבד, הכל לפי המוקדם יותר.

התפתחויות נוספות

35. בתאריך 22.02.2017 באי-כוח המשיבים הגישו בקשה להוספת ראייה, שעניינה ההחלטה מתאריך 20.02.2017 שניתנה על-ידי חברתי, השופטת ד' ברק-ארז, אשר דחתה את עררה של המבקשת על החלטתו של בית המשפט המחוזי הנכבד להורות על שחרורו של נאשם 4 בפרשה (להלן: אוזיפה) למעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני (ראו: בש"פ 1159/17).

המבקשת בתגובתה טענה כי בשונה מעניינו של אוזיפה, אשר על פי כתב האישום, עיסוקו כמנהל בארגון מתמקד בתחום עבירות הסמים – העבירות המיוחסות למשיבים דכאן מתמקדות בתחום האלימות (כדי רצח בחלק מהמקרים), וכי, לשיטתה, המשיבים הם: "אנשי ביצוע בכירים ואלימים של הארגון" (ראו: פסקה 28 לכתב האישום).

דיון והכרעה

36. לאחר עיון בבקשה ובחומר שצורף אליה, ושמיעת עמדות באי-כוח הצדדים – הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להארכת מעצרו של המשיבים ב-90 ימים נוספים (ולא ב-150 ימים, כפי שנתבקש) – להתקבל. טעמי לכך יובאו בתמציתיות מיד בסמוך.

37. הלכה היא כי במסגרתו של הליך להארכת המעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, יש לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות, לאור חזקת החפות ממנה הוא נהנה עד שמתקבלת הכרעת דין מרשיעה, אם וככל שניתנת כזו, לבין האינטרס להבטחת שלום הציבור ובטחונו, והצורך בהגנה על תקינותו של ההליך המשפטי (ראו: בש"פ 6581/14 מדינת ישראל נ' מונדר (02.11.2014); בש"פ 2848/15 מדינת ישראל נ' זונשוילי (26.01.2015); בש"פ מדינת ישראל נ' מונה (07.05.2015) (להלן: עניין מונה) בש"פ 1452/17 מדינת ישראל נ' זליג (22.02.2017)). בעת עריכת האיזון – על בית המשפט להתחשב במגוון שיקולים: מחד גיסא, יש להביא בחשבון את המסוכנות הנשקפת מהנאשם, כפי שזו נלמדת מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום ונסיבות ביצוען; את עברו הפלילי; את גילו של הנאשם, וכן, את מידת החשש מפני האפשרות לשיבוש הליכי המשפט, או להימלטותו של הנאשם מן הדין. מאידך גיסא, יש להתחשב בעוצמת הפגיעה בחירותו של הנאשם – המושפעת ממשיך התקופה בה הוא מצוי במעצר, ומקצב התקדמות ההליכים המשפטיים בעניינו. בהקשר זה נקבע, כי ככל שקצב התנהלות ההליכים אינו מספק, כך תנוע המטוטלת לעבר זכותו של הנאשם לחירות, ותגבר הנטייה לשחררו לחלופת מעצר (ראו: בש"פ 7876/12 מדינת ישראל נ' רוני (29.11.2012); בש"פ 2105/14 מדינת ישראל נ' אגדה (01.04.2014); עניין מונה).

38. בתיק המתייחס לפרשות מורכבות ומסועפות, בהן מעורב ארגון פשיעה המורכב ממספר נאשמים, ומונה אישומים רבים ועשרות עדים – הקריטריונים לבחינת קצב התקדמותו של המשפט שונים בהכרח מהקריטריונים לבחינת קצב ההתקדמות בתיקים אחרים (ראו: בש"פ 8840/11 מדינת ישראל נ' זגורי, פסקה 8 (13.12.2011); בש"פ 8806/16 מדינת ישראל נ' אברג'יל, פסקה 36 (28.11.2016)).

במקרים חריגים ומורכבים שכאלה, ניתן להאריך את מעצרו של נאשמים העצורים למעלה מתשעה חודשים ב-150 ימים, חלף ההארכה היותר שכיחה בת 90 הימים (ראו: סעיף 62(ב) לחוק המעצרים. ראו גם: בג"ץ 2442/11 שטנגר נ' יו"ר הכנסת, פסקאות 43-37 לפסק דינו של הנשיא א' גרוניס (26.06.2013)).

39. בענייננו, אכן, קצב התנהלותו של ההליך העיקרי רחוק מלהשביע רצון, מטעמים שונים ורובם מובנים. בהקשר זה יש לציין כי בפועל רק בתאריך 05.02.2017 החלה שמיעת הראיות הרציפה ונשמעו עדויותיהם של שני עדי תביעה.

יחד עם זאת, לאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות, הגעתי למסקנה כי אין לעת הזו בעובדת התמשכות ההליכים, כדי להטות את הכף לעבר שחרורם של המשיבים לחלופת מעצר, או למעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני. הנימוקים לקביעותי אלו ביחס לכל אחד מהמשיבים יובאו בקצרה להלן.

40. סבח – כפי שצוין לעיל, לסבח מיוחסת מעורבות באישומים השלישי והרביעי, ובכלל זאת, בעבירות רצח וניסיון רצח. במסגרת האישום השלישי, סבח מואשם במעורבות ישירה בהכנות לניסיון ההתנקשות ב-רוזנשטיין על-ידי כך שלקח חלק בהכנותו של מטען החבלה, בהטמנתו ברכב ששימש לניסיון ההתנקשות ובבדיקתו. כמו כן, במסגרת האישום הרביעי סבח מואשם, בין היתר, בכך שמסר

את מטען החבלה, שהיה מיועד לניסיון ההתנקשות השני ברזנשטיין לידיו של לוי. בנוסף, קיימת תשתית ראייתית לכאורית הקושרת את סבח גם למסירתו והרכבתו של המטען השני, אשר הפעלתו הובילה לבסוף למותם של שלושה אזרחים ולפציעתם של 51 נוספים. מעבר לכך, לסבח, כאמור, עבר פלילי מכביד, הכולל 12 הרשעות קודמות בעבירות חמורות, ובין היתר, הרשעתו האחרונה משנת 2010 בקשירת קשר לביצוע רצח ובסיוע לאחר מעשה למבצע הרצח של מרגריטה לאוטין ז"ל.

הנה כי כן, בחינת המעשים המיוחסים לסבח ונסיבות ביצוען, לצד עברו הפלילי המכביד, מעידים על רמת מסוכנות גבוהה.

41. בוהדנה ולוי – כזכור, במסגרת האישום הרביעי מיוחסות לבוהדנה ו-ללוי שלוש עבירות של רצח, לצד עבירות אלימות נוספות. על פי עובדות האישום הרביעי, לוי היה מי שקיבל את מטען החבלה שנועד לשמש ל"חיסולו" של רוזנשטיין – בשתי הזדמנויות שונות (מאחר שהמטען הראשון היה פגום ונדרש היה להחליפו), ואילו בוהדנה היה האדם שהניח את המטען על גג המשרד בו רוזנשטיין נהג לבקר. בנוסף, בוהדנה ולוי קיימו, על פי הנטען, תצפיות לעבר המקום, בהמתנים להגעתו של רוזנשטיין – ובסופו של דבר כאשר רוזנשטיין הגיע למקום, היה זה לוי שהודיע על הדבר, על פי הנטען, למי שהפעיל את המטען. העבירות המיוחסות לבוהדנה ו-לוי במסגרת האישום הרביעי, ונסיבות ביצוען – מלמדות איפוא על מסוכנות רבה. לצד זאת, ובשים לב גם לעברם הפלילי המכביד של השניים – אינני סבור כי חלוף הזמן מצדיק, לעת הזו, את דחיית הבקשה להארכת מעצרם.

42. לא מצאתי ממש גם בטענת המשיבים במסגרת בקשתם להוספת ראיה כי יש להשוות בין עניינם לבין זה של אוזיפה. סבורני, כי קיימת הבחנה ברורה בין מעשיו של אוזיפה, שעניינם, לפי הנטען, בעבירות סמים, מבלי שאקל ראש בכך – לבין מעשיהם של המשיבים, שעניינם במעורבות במעשי רצח.

43. זאת ועוד – מעבר למסוכנות הרבה הנשקפת מן המשיבים, קיים אף חשש להימלטות מן הדין ולשיבוש הליכי משפט וזאת לנוכח העונשים הכבדים הצפויים להם, באם יורשעו.

לכך יש להוסיף, כיבהתאם להוראת סעיף 22ב(ב) לחוק המעצרים ולהפניותיו – האשמה בעבירות אלימות חמורות איננה מצדיקה ככלל, בהיעדר טעמים מיוחדים שיירשמו, הנוגעים לנסיבות ביצוע העבירה, או לנסיבות המיוחדות של הנאשם, מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני.

44. נוכח כל האמור לעיל – מצאתי לנכון להיעתר לבקשת המבקשת ולהורות על הארכת מעצרם של המשיבים. עם זאת, בשים לב להחלטתי בעניינו של אברג'יל, לפיה מעצרו יוארך ב-90 ימים בלבד (ולא ב-150, כפי שנתבקש), ומטעמי שוויון והוגנות – אני מורה על הארכת מעצרם של המשיבים ב-90 ימים נוספים, שימנו החל מתאריך 22.02.2017, או עד למתן פסק דין בעניינם ב-תפ"ח 24984-07-15 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, הכל לפי המוקדם.

ניתנה היום, ג' באדר התשע"ז (1.3.2017).

ש ו פ ט
